

jubilejného roka) na Štedrý večer roku 1390. Keďže počet pútnikov bol veľmi veľký, tak v roku 1400 vyhlásil ďalší svätý rok.

Pápež Martin V. však vyhlásil ďalší svätý rok už v roku 1425 a nie až v roku 1433, ako bolo stanovené pôvodne. Novinkou bola špeciálna pamätná jubilejná medaila aj otvorenie Svätej brány Katedrály sv. Jána v Lateráne.

Pápež Mikuláš V. nazval potom rok 1450 aj svätým rokom a v roku 1470 pápež Pavol II. vydal bulu, ktorou stanovil jubileum na každých dvadsaťpäť rokov.

Ďalší svätý rok vyhlásil v roku 1475 Sixtus IV. Pri tejto príležitosti dal postaviť Sixtínsku kaplnku či Sixtov most cez Tiber a do Ríma povolal viacero renomovaných umelcov, ktorí vytvorili mnoho pozoruhodných umeleckých a stavebných diel.

Ďalšie jubileum bolo v roku 1500 a deviaty jubilejný rok otvoril Klement VII. 24. decembra 1524. V tom čase sa začínali objavovať počiatky veľkých kríz, ktoré čoskoro rozdelili cirkev, teda reformácie.

Jubileum v roku 1550 vyhlásil Pavol II., ale otvoril ho až Július III. Do Ríma vtedy prišiel pozoruhodný počet pútnikov, čo spôsobilo v meste nemalé ťažkosti. Svätý Filip Neri so svojim Bratstvom Najsvätejšej Trojice bol jedným z tých, čo pútnikom pomáhali.

V roku 1575, v časoch pápeža Gregora XIII., prišlo do Ríma až 300-tisíc ľudí z celej Európy. Ďalšie sväté roky vyhlásil Klement VIII. (1600), Urban VIII. (1650), Klement X. (1675).

Ďalšie jubileá boli v pravidelných 25-ročných intervaloch a v Ríme postupne vznikali aj charitatívne inštitúcie, ktoré poskytovali pútnikom pomoc a útočisko.

Slávnym kazateľom počas Jubilea 1750 vyhláseného Benediktom XIV. bol svätý Leonardo da Porto Maurizio, apoštol krížovej cesty, ktorý v ruinách Kolosea postavil zastavenia krížovej cesty.

Jubileum v roku 1800 zabránila Piovi VII. vyhlásiť vláda Napoleona a aj ďalšie jubileá boli sprevádzané ťažkosťami.

Napriek tomu sa viac ako pol milióna pútnikov vydalo na cestu do Ríma v roku 1825. Keďže Bazilika sv. Pavla bola v roku 1823 zničená požiarom a opravovala sa, pápež Lev XII. nahradil jej návštevu Bazilikou sv. Márie v Trastevere.

O dvadsaťpäť rokov neskôr sa svätý rok nemohol konať pre neurovnanú situáciu v Rímskej republike a dočasné vyhnanstvo Pia IX. Tento pápež však vyhlásil Svätý rok 1875, hoci sa nekonala žiadna ceremónia otvárania brány z dôvodu okupácie Ríma vojskami kráľa Vittoria Emmanuela.

Dvadsiate druhé kresťanské jubileum otvorilo 20. storočie. Pápež vyhlásil pri tejto príležitosti dvoch nových svätcov a šiestich blahoslavených. Za svätých boli vyhlásení Ján de La Salle a Rita z Cascie.

Vo Svätom roku 1925 chcel Pius XI. upriamiť pozornosť veriacich na dielo misií. Aby ľudia získali odpustky, boli požiadaní, aby sa modlili (podľa zámeru pápeža) za mier medzi národmi.

V roku 1950, niekoľko rokov po druhej svetovej vojne, Pius XII. vyhlásil svätý rok a vyzýval na posväcovanie duší modlitbou a pokáním s neochabujúcou vierou v Krista a cirkev.

Predposledné riadne jubileum vyhlásil v roku 1975 pápež Pavol VI. s dvoma hlavnými témami na zamyslenie a konanie: obnova a zmierenie.

Posledný jubilejný rok sme zažili v roku 2000, začal sa otvorením svätej brány pápežom Jánom Pavlom II. na Štedrý večer roku 1999 a oficiálne sa skončil 6. januára 2001.

Pápeži občas vyhlásia aj mimoriadny svätý rok. Posledným takým bol spomínaný Rok milosrdenstva v roku 2016, predtým vyhlásil mimoriadny svätý rok v roku 1983 pápež Ján Pavol II. a ešte predtým v roku 1933 Pius IX. Dôvodom bolo 1900, respektíve 1950 rokov od vykúpenia, teda od Ježišovej smrti na kríži a od zmŕtvychvstania.

(pokračovanie na budúce)

zdroj: postoj.sk